

JENNY HAN

Uvijek ćemo
imati *ljet*o

S engleskoga prevela
Sanja Ščibajlo

Za moje dvije Emily:
Emily van Beek, ti si moja ambasadorica guana
Emily Thomas Meehan, ostanimo zajedno zauvijek
Voli vas vaša djevojčica

Zahvale

Najprije najsrdačnije hvala Emily Meehan što mi je pomogla da ova knjiga ugleda svjetlo dana. Zatim, mnogo hvala Juliji Maguire što me uvijek prati u stopu i pridržava, Lucy Ruth Cummins za još jednu predivnu naslovnicu, Justinu Chandi i Anne Zafian na njihovoj bezrezervnoj podršci i cijelom (doista nevjerojatnom) timu S & S-a. Od ekipice u produkciji preko marketinga do odnosa s javnošću, vi ste mi ljudi vrhunski suradnici na knjizi. Kao i uvijek, hvala Emily van Beek i Foliju, mojoj obitelji Pippin te Siobhan Vivian, mojoj prvoj i najdragocjenijoj čitateljici.

Srijedom navečer, dok sam bila mala, uvijek sam s mamom gledala stare mjuzikle. To je bila naša zanimacija. Ponekad bi dolutao tata ili Steven i malo gledali s nama, ali uglavnom smo na kauču, pod dekićom i sa zdjelom slatkih i slanih kockica, sjedile moja mama i ja, svake srijede. Gledale smo *The Music Man*¹, *West Side Story*², *Meet me in St. Louis*³, koje sam voljela i *Singin' in the Rain*⁴, koji sam jako voljela. No ništa od toga nisam voljela koliko *Bye Bye Birdie*⁵. Od svih mjuzikala *Bye Bye Birdie* voljela sam najviše. Gledala sam ga uvijek ispočetka, onoliko puta koliko je moja mama mogla podnijeti.

---

¹The Music Man — američki film/mjuzikl iz 1962. godine, po istoimenome mjuziklu/brodvejskoj predstavi iz 1957., s Robertom Prestonom, Shirley Jones, Buddyjem Hackettom, Hermione Gingold i Paulom Fordom u glavnim ulogama. (*Nap. prev.*)

²The West Side Story — mjuzikl/američka glazbena romantična drama iz 1961., adaptacija istoimenog brodvejskog mjuzikla iz 1957., nadahnut Shakespeareovom dramom “Romeo i Julija”, s Natalie Wood, Ritom Moreno, Richardom Beymerom u glavnim ulogama, u Hrvatskoj preveden kao “Priča sa zapadne strane.”

³Meet me in St. Louis — američki božićni glazbeni film redatelja Vincentea Minnellija iz 1944. godine, s Judy Garland, Margaret O'Brien, Lucille Bremer, Leonom Amesom, Mary Astor u glavnim ulogama. (*Nap. prev.*)

⁴Singin' in the Rain — američki film/mjuzikl iz 1952. godine, glavni glumci Gene Kelly, Donald O'Connor, Debbie Reynolds, Jean Hagen. U Hrvatskoj preveden kao “Pjevajmo na kiši.”

⁵Bye Bye Birdie — američka glazbena romantična komedija iz 1963. godine s Janet Leigh, Dickom van Dykeom i Ann Margaret u glavnim ulogama. (*Nap. prev.*)

Baš kao Kim McAfee⁶ prije mene, željela sam nositi maskaru i ruž na usnama te visoke potpetice i osjećati se kao “sretna odrasla žena”, željela sam čuti kako dečki zvižde i znati da zvižde za mnom. Željela sam odrasti i biti baš kao Kim, jer joj se posrećilo da dobije sve te stvari.

A poslije, kad bi došlo vrijeme za krevet, ja bih ispred kupaoničkog ogledala, ustima punih paste za zube, pjevala: “We love you, Conrad, oh yes we do. We love you, Conrad, and we’ll be true⁷.” Pjevala sam ravno iz svog osmo-deveto-desetogodišnjeg srca. Ali nisam pjevala Conradu Birdieju. Pjevala sam svom Conradu. Conradu Becku Fisheru, dječaku iz mojih dječjih snova.

U životu sam voljela sam dva dečka – i obojica su se prezivala Fisher. Conrad je bio prvi i njega sam voljela onako kako volite samo kad se zaljubite prvi put u životu. To je ljubav koja ne zna bolje i koja bolje ni ne želi – od nje ste omamljeni, luckasti i odvažni. Takva se vrsta ljubavi doista događa samo jednom u životu.

A onda je tu i Jeremiah. Kad pogledam u Jeremiaha, ugledam prošlost, sadašnjost i budućnost. On nije poznavao samo djevojčicu koja sam nekoć bila. Poznavao je i sadašnju mene i svejedno me volio.

Moje dvije velike ljubavi. Mislim kako sam oduvijek znala da ću jednoga dana biti Belly Fisher. Samo nisam znala da će se to dogoditi na ovaj način.

---

⁶ Kim McAfee — jedan od glavnih likova iz filma “Bye Bye Birdie”. (*Nap. prev.*)

⁷ Stihovi pjesme iz filma “Bye Bye Birdie”. (*Nap. prev.*)

Prvo poglavlje

Ako ste u tjednu završnih ispita i učili ste pet sati bez prekida, trebate tri stvari da vam pomognu preživjeti noć budni. Najveći *slurpee* koji možete pronaći, okusa Coca-Cole i trešnje. Hlače pidžame koje ste oprali toliko puta da su tanke kao toaletni papir. I naposljetku, stanke tijekom kojih plešete. Mnogo takvih stanki. Kad vam se oči počnu sklapati i kad samo želite krevet, plesne će vam stanke pomoći da izdržite.

Bilo je četiri ujutro i učila sam za posljednji ispit na prvoj godini Sveučilišta Finch⁸. Kampirala sam u knjižnici svog studentskog doma sa svojom najboljom novom prijateljicom Anikom Johnson i najboljom starom, Taylor Jewel. Ljetni su praznici bili toliko blizu, da sam ih gotovo mogla okusiti. Još samo pet dana do njihova početka. Odbrojavala sam još od travnja.

“Ispitaj me”, naredila je Taylor promuklim glasom.

Nasumično sam otvorila bilježnicu. “Definiraj *animu* nasuprot *animusa*.”

Taylor je žvakala donju usnu. “Daj mi mig.”

“Ummm, razmišljaj na latinskome”, rekla sam.

---

⁸ Privatno sveučilište u Chicagu, u Illinoisu, SAD. (Nap. prev.)

“Nisam slušala latinski! Zar će na ovome ispitu biti latin-skoga?”

“Ne, samo sam ti pokušavala dati mig. Jer na latinskome muška imena završavaju s *us*, a ženska s *a*, pa je *anima* tako ženski arhetip, a *animus* muški. Kužiš?”

Glasno je uzdahnula. “Ne. Vjerojatno ću pasti.”

Podignuvši pogled sa svoje bilježnice, Anika je rekla: “Možda nećeš, ako se prestaneš dopisivati preko mobitela i počneš učiti.”

Taylor se ljutito zagledala u nju. “Pomažem svojoj starijoj sestri organizirati doručak kojim ćemo proslaviti kraj godine, pa večeras moram biti dežurna.”

“Dežurna?” Anika je istovremeno izgledala začuđena i kao da se dobro zabavlja. “Kao liječnik?”

“Da, baš kao liječnik”, odrezala je Taylor.

“Onda, hoće li na jelovniku biti palačinke ili vafli?”

“Francuski tost, hvala na pitanju.”

Sve smo nas tri brucošice slušale predavanja iz psihologije; Taylor i ja imamo ispit sutra, a Anika prekosutra. Anika mi je, osim Taylor, bila najbliža prijateljica na faksu. S obzirom na to da je Taylor po prirodi bila natjecateljski nastrojena, bila je poprilično ljubomorna na moje prijateljstvo s Anikom, iako to ne bi priznala ni za milijun godina.

Moje je prijateljstvo s Anikom bilo drukčije od onoga s Taylor. Anika je bila opuštena i bilo je ugodno boraviti u njezinom društvu. Nije osuđivala na prvu. I, više od svega, *meni* je pružala prostor da budem drukčija. Nije me poznavala cijeli moj život, pa nije imala očekivanja ili predrasuda. U tome se krila sloboda. I nije bila nalik niti jednom mojem prijatelju kod kuće. Bila je iz New Yorka, otac joj je bio jazz glazbenik, a majka spisateljica.

Dva sata poslije sunce je izlazilo i obavilo sobu plavkastom svjetlošću, Taylorina je glava bila spuštena, a Anika je zurila ispred sebe kao zombi.

Zgužvala sam dva komada papira u loptice i bacila ih na svoje prijateljice. “Plesna stanka”, zapjevala sam i pritisnula tipku na svom računalu. Zaplesala sam malo na stolcu promeškolviji se.

Anika se ljutito zagledala u mene. “Zašto si tako prpošna?”

“Jer će”, rekla sam pljesnuvši rukama, “za samo nekoliko sati sve završiti.” Moj je ispit bio tek u trinaest sati pa sam planirala vratiti se u svoju sobu i odspavati nekoliko sati te ustati na vrijeme da stignem još malo učiti.

Spavala sam duže nego što sam bila planirala, ali ipak sam uspjela izvući još sat vremena učenja. Nisam imala vremena otići u blagovaonicu na doručak, pa sam samo popila Coca-Colu s okusom trešnje koju sam kupila na automatu s napitcima.

Test je bio težak koliko smo i očekivale, ali bila sam prilično sigurna u to da ću dobiti barem trojku. Taylor je bila prilično sigurna u to da neće pasti, što je bilo dobro. Obje smo bile preumorne za slavlje poslije ispita, pa smo si samo dale pet i otišla svaka svojim putem.

Ja sam otišla natrag u svoju spavaonicu spremna onesvijestiti se barem do večere, a kad sam otvorila vrata ondje je bio Jeremiah i spavao u mojem krevetu. Izgledao je kao dječčić dok je spavao, bez obzira na čekinjavo lice. Ispružio se po mojoj deki, stopala su mu visjela preko ruba kreveta, moga je plišanog medu prigrlio uz grudi.

Skinula sam cipele i upuzala pored njega u svoj malo širi i posebno dugačak krevet. Promeškolvio se, otvorio oči i rekao: “Bok.”

“Bok”, rekla sam ja.

“Kako je prošlo?”

“Prilično dobro.”

“Dobro.” Pustio je Juniora Minta, privukao me k sebi i zagrlio. “Donio sam ti drugu polovicu svog *suba*⁹ od ručka.”

“Baš si srce”, rekla sam zakopavši glavu u njegovo rame.

Poljubio me u kosu. “Ne mogu dopustiti da moja djevojka samo tako preskače obroke.”

“Preskočila sam samo doručak”, rekla sam. A kad sam malo bolje razmislila, dodala sam: “I ručak.”

“Hoćeš li sada moj *sub*? U torbi mi je s knjigama.”

Iako nisam baš nešto razmišljala o tome, bila sam gladna, ali i pospana. “Možda malo kasnije”, rekla sam sklopivši oči.

On je tada opet zaspao, a zaspala sam i ja. Kad sam se probudila vani je bio mrak, Junior Mint je bio na podu, a Jeremiahove ruke oko mene. Još je uvijek spavao.

Počeli smo hodati nedugo prije nego što sam došla u četvrti srednje. “Hodanje” nije bilo prava riječ za to. Jednostavno smo bili zajedno. Sve se dogodilo tako prirodno i brzo da sam se osjećala kao da je oduvijek tako. U jednom smo trenutku bili prijatelji, zatim smo se poljubili i nisam se ni snašla, a već sam se prijavljivala na isti faks kao i on. Rekla sam sebi i svima drugima (uključujući njega i naročito moju majku) da je to dobro sveučilište, da je od kuće udaljeno samo nekoliko sati vožnje i da ima smisla da se prijavim onamo, da sve mogućnosti držim otvorenima. Sve je to bilo istina. No najistinitije je bilo da sam jednostavno željela biti blizu njega. Željela sam ga u svim godišnjim dobima, a ne samo ljeti.

I sada nas eto ovdje, ležimo jedno pored drugoga na krevetu u mojoj spavaonici. On je bio na drugoj godini, a ja na kraju prve. Ludo je bilo koliko smo daleko odmaknuli. Poznajemo se cijeli život i na jedan način sve mi je to došlo kao veliko iznenađenje — a na drugi, osjećala sam se kao da je bilo neizbježno.

---

⁹ Sub — skraćeno od submarine (eng. “podmornica”) — vrsta američkog toplog ili hladnog sendviča od dugačkog peciva razrezanog po dužini i punjenog mesom, sirevima, povrćem i začинима. Zovu ga još i: hoagie, Italian, grinder, wedge ili spuckie. (Nap. prev.)

Drugo poglavlje

Jeremiahovo je bratstvo priređivalo zabavu za kraj studentske godine. Za manje od tjedan dana svi ćemo otići kući na ljetne praznike i vratit ćemo se na Finch tek krajem kolovoza. Ljeto sam oduvijek voljela najviše od svega, ali sada kad napokon idem kući, osjećaj je bio nekako gorkosladak. Običavala sam se sastajati s Jeremiahom svakog jutra u blagovaonici na doručku i kasno navečer prati s njim rublje u kući njegova bratstva. Lijepo je znao slagati moje majice.

Ovoga će ljeta ponovno stažirati u tvrtki svog oca, a ja ću konobariti u obiteljskom restoranu po imenu Behrs, kao što sam činila i prošlog ljeta. Planirali smo sastajati se u ljetnikovcu u Cousinsu što ćemo češće moći. Prošlo ljetu niti jednom nismo uspjeli doći onamo. Oboje smo bili u velikoj gužvi na poslu.

Preuzimala sam svaku moguću smjenu kako bih uštedjela novac za školarinu. Cijelo sam se vrijeme osjećala pomalo šupljom, jer bilo je to moje prvo ljetno daleko od Cousinsa.

Vani je bilo nekoliko krijesnica. Tek se smrkavalo i više nije bilo previše vruće. Na nogama sam imala visoke potpetice, što je bilo glupo, jer sam u posljednjem trenu odlučila hodati

umjesto da se odvezem autobusom. Palo mi je na pamet da će to biti posljednja prilika ove sezone za dugačku šetnju po kampusu, a večer je bila prekrasna.

Pozvala sam bila Aniku i našu prijateljicu Shay da dođu sa mnom, ali Anika je imala zabavu sa svojom plesnom ekipom, a Shay je već položio svoje ispite i letio kući u Teksas. Taylorino je sestrinstvo organiziralo miješanu zabavu za njih cure i za dečke iz jednog bratstva, pa ni ona neće doći. Preostali smo samo ja i moja bolna stopala.

Jeremiahu sam poslala SMS u kojem sam mu rekla da sam krenula, da idem pješice i da će mi trebati malo duže da stignem. Neprestano sam morala zastajkivati da si prilagodim cipele, jer su mi se urezivale u stražnju stranu stopala. Visoke su potpetice idiotarija, zaključila sam.

Na pola puta do mjesta zabave ugledala sam ga kako sjedi na meni omiljenoj klupi. Ustao je kad me ugledao. “Izne-nađenje!”

“Nisi me morao čekati”, rekla sam osjećajući se jako sretnom što me dočekao. Sjela sam na klupu.

“Izgledaš seksi”, rekao je.

Čak i sada, poslije već pune dvije godine hodanja, malo bih pocrvenjela kad bi izgovorio tako nešto. “Hvala”, rekla sam. Na sebi sam imala haljinu za plažu koju sam posudila od Anike. Bila je bijela, po sebi je imala plave cvjetice i nabrane bretele.

“Ta me haljina podsjeća na film *The Sound of Music*¹⁰, ali na seksi način.”

“Hvala”, rekla sam opet. Jesam li u toj haljini *doista* izgledala kao Fräulein Marija¹¹, pitala sam se. To baš nije zvučalo pozitivno. Malo sam zagladila bretele.

---

¹⁰ The Sound of Music — američki mjuzikl iz 1965. godine, po istinitoj priči o Mariji Von Trapp i grupi koja je u Americi djelovala pod nazivom Trapp Family Singers, s Julie Andrews i Christopherom Plummerom u glavnim ulogama. U Hrvatskoj preveden kao “Moje pjesme, moji snovi”. (*Nap. prev.*)

¹¹ Fräulein Marija — glavni lik iz filma “Moje pjesme, moji snovi”. (*Nap. prev.*)

Dva dečka koja nisam prepoznala zastala su i pozdravila Jeremiaha, ali ja sam ostala sjediti da malo odmorim noge.

Kad su otišli, rekao je: “Spremna?”

Zastenjala sam. “Stopala me ubijaju. Ove visoke potpetice su prava idiotarija.”

Jeremiah je čučnuo i rekao: “Naskoči, djevojko.”

Hihoćući se, natovarila sam mu se na leđa. Uvijek sam se hihotala kad bi me nazvao “djevojkom”. Nisam si mogla pomoći. To je baš bilo smiješno.

Uspravio se, a ja sam ga zagrlila rukama oko vrata. “Dolazi li tvoj tata u ponedjeljak?” upitao je Jeremiah dok smo prelazili glavni travnjak.

“Da. Pomoći ćeš, zar ne?”

“A daj me nemoj. Nosim te po cijelom kampusu. Sada ti još moram pomoći i oko selidbe?”

Pljesnula sam ga po tjemenu, a on se sagnuo. “U redu, u redu”, rekao je.

Poljubila sam ga u vrat snažno puhnuvši, a on je ciknuo kao curica. Smijala sam se cijelim putom.

Treće poglavlje

Vrata na kući Jeremiahova bratstva bila su širom otvorena, a ljudi su se družili na prednjem travnjaku. Svuda su uokolo bile razapete raznobojne božićne lampice – preko poštanskog sandučića, po prednjem trijemu, čak i uzduž ruba šetnice. Postavili su tri dječja bazena na napuhavanje u kojima se ekipa izležavala kao da su u vrućim kupkama. Dečki su trčali uokolo s puškama na vodu i jedan drugome u usta uštrcavali pivo. Neke su djevojke bile u bikinijima.

Spuznula sam s Jeremiahovih leđa i na travi izula kožne sandale.

“Novaci bratstva bome su se potrudili oko ovoga”, rekao je Jeremiah s odobravanjem kimnuvši prema bazenčićima. “Jesi li donijela kupaći?”

Odmahnula sam glavom.

“Hoćeš da vidim ima li neka od djevojaka rezervni?” ponudio je.

Brzo sam odgovorila: “Ne, hvala.”

Dečke sam iz Jeremiahova bratstva poznavala družeći se ponekad s njima u njihovoj kući, ali djevojke nisam poznavala

toliko dobro. Većina je bila iz Zeta Phi, sestrinstva¹² s kojim se Jeremiahovo bratstvo pobratimilo. To je značilo da su organizirali zajedničke zabave. Jeremiah je želio da pristupim Zeti Phi, ali rekla sam da neću. Opravdala sam to rekavši da si ne mogu priuštiti članarinu i dodatne troškove života u sestrijskoj kući, ali zapravo sam se nadala sklopiti prijateljstva s raznim vrstama djevojaka, a ne samo s onima koje srećem u sestrinstvu. Željela sam proširiti svoje iskustvo studiranja, kao što je moja majka uvijek naglašavala da trebam. Sudeći prema Taylorinim riječima, sestrinstvo Zeta Phi bilo je namijenjeno partijanericama i droljicama, nasuprot njezinog sestrinstva koje je navodno bilo otmjenije i ekskluzivnije. I daleko više usredotočeno na služenje zajednici, dodala je nakon kraćeg razmišljanja.

Djevojke su neprestano prilazile i grlile Jeremiaha. Meni su rekle “bok”, ja sam “bok” rekla njima i otišla na kat odložiti torbu u Jeremiahovu sobu. Putom u prizemlje ugledala sam nju.

Lacie Barone, odjevenu u uske traperice i svilenu majicu na bretele koju su crvene cipele visokih potpetica s patentnim zatvaračem što ih je imala na nogama u najboljem slučaju podignule na 162 centimetra visine, kako razgovara s Jeremiahom. Lacie je bila društveni stup Zeta Phi i bila je starija studentica — godinu starija od Jerea, dvije od mene. Kosa joj je bila tamnosmeđa, ošišana na glatki bob koji bi zašuštao kad god bi zamahnula glavom i bila je sitna. Bila je, po bilo čijim standardima, seksi. Po Taylorinom riječima, bila je zatreskana u Jeremiaha. Rekla sam Taylor da mi to nimalo ne smeta niti me brine, i stvarno sam to mislila. Zašto bi mene bilo briga za to?

Naravno da se Jeremiah sviđao curama. Bio je vrsta mlađića koju su djevojke voljele. Ali čak ni djevojka lijepa poput

¹² Sestrinstva i bratstva — društvene organizacije na sjevernoameričkim fakultetima i sveučilištima, članstvo stječu studentice i studenti dodiplomskog studija i ono vrijedi doživotno. Članovi obično u sveučilišnim kampusima žive zajedno u kućama svog sestrinstva/bratstva. Imena sestrinstava/bratstava najčešće su nadahnuti kombinacijom slova grčke abecede. (*Nap. prev.*)

Lacie na nas nije imala utjecaja. Nas smo dvoje bili par s dugom poviješću i svijetlom budućnošću. Poznavala sam ga bolje nego itko drugi, kao što je i on poznao mene i znala sam da Jere nikada ne bi ni pogledao drugu curu.

Jeremiah me tada ugledao i mahnuo mi da priđem. Došla sam do njih i rekla: “Hej, Lacie.”

“Hej”, rekla je ona.

Privukavši me k sebi Jeremiah je rekao: “Lacie najesen odlazi studirati u Pariz.” Lacie je rekao: “Nas dvoje sljedeće ljeto želimo s ruksacima na leđima proputovati Europu.”

Pijuckajući svoje pivo Lacie je rekla: “To je *cool*. Koje zemlje?”

“Definitivno idemo u Francusku”, rekao je Jeremiah. “Belly jako dobro govori francuski.”

“Zapravo ne govorim”, rekla sam joj osjetivši nelagodu. “Slušala sam ga samo u srednjoj školi.”

Lacie je rekla: “O, i moj je francuski užasan. Zapravo samo želim otići onamo i jesti na tone sira i čokolade.”

Imala je iznenađujuće dubok i promukao glas za nekoga tako sitne građe. Pitala sam se puši li. Nasmiješila sam se i pomislila da Taylor nije imala pravo, da je ta cura baš simpatična.

Kad je nekoliko minuta poslije otišla uloviti neko piće, rekla sam: “Draga je.”

Jeremiah je slegnuo ramenima i rekao: “Da, ona je *cool*. Želiš da ti donesem nešto za popiti?”

“Naravno”, rekla sam.

Stavio mi je ruke na ramena i posjeo me na kauč. “Sjedni ovdje. Da nisi ni mrdnula. Odmah se vraćam.”

Promatrala sam ga kako se probija kroz gužvu, osjećajući se ponosnom što ga smijem zvati svojim. Svojim dečkom, svojim Jeremiahom. Prvi pored kojeg sam ikada zaspala. Prvi kojem sam ispričala kako sam jednom, kad mi je bilo osam

godina, naletjela na svoje roditelje dok su radili ono. Prvi koji mi je otišao u ljekarnu i kupio sredstvo protiv bolova jer sam imala užasne grčeve zbog mjesečnice, prvi koji mi je nalakirao nokte na nogama, držao mi kosu dok sam povraćala ispred svih njegovih prijatelja nakon što sam se bila užasno napila, prvi koji mi je na oglasnoj ploči ispred moje spavaonice napisao ljubavnu poruku.

*TI SI MLIJEKO U MOM FRAPEU,
oduvijek i zauvijek. Volim te, J.*

On je bio prvi dečko kojeg sam poljubila. Bio je moj najbolji prijatelj. I svakim mi je danom to bilo sve jasnije. Tako treba biti. On je onaj pravi. Moj pravi.

Četvrto poglavlje

To se dogodilo kasnije te večeri.

Plesali smo. Grlila sam Jeremiaha oko vrata, glazba je pulsirala oko nas. Osjećala sam se zajapureno i omamljeno, od plesanja i alkohola. Soba je bila krcata ljudima, ali kad je Jere pogledao u mene, nije postojao nitko drugi. Samo ja i on.

Ispružio je ruku i zataknuo mi pramen kose iza uha. Izgovorio je nešto što nisam uspjela razabrati.

“Što?” viknula sam.

On je viknuo: “Nemoj se nikada ošišati, može?”

“Morat ću! Izgledat ću kao – kao vještica!”

Jeremiah se kucnuo po uški i rekao: “Ne čujem te!”

“Vještica!” Zamahnula sam kosom koja mi se rasula preko lica kako bih naglasila svoje mišljenje, počela sam se pretvarati da miješam nešto u kotlu i zloslutno sam se zahihotala.

“Sviđaš mi se kad izgledaš kao vještica”, rekao mi je na uho. “Kako bi bilo da je samo malo podrežeš?”

Viknula sam: “Obećavam da se neću ošišati na kratko ako ti obećaš da ćeš se odreći svog sna o dugačkoj bradi!”

Još je od Dana zahvalnosti¹³ pričao o tome kako će pustiti bradu, kad su se neki od njegovih srednjoškolskih prijatelja počeli natjecati tko će pustiti najdužu. Rekla sam mu da nipošto ne pokušava, da će me previše podsjećati na mog tatu.

“Razmislit ću o tome”, rekao je ljubeći me.

Usne su mu imale okus po pivu, a vjerojatno je isti slučaj bio i s mojima.

Tada nas je uočio Tom, dečko iz Jeremiahova bratstva i doletio navalivši na Jeremiaha kao bik. Na sebi je imao samo gaće i u ruci je nosio bocu vode. A te gaće nisu bile ni bokserice, već obične bijele uske. “Prekid, prekid!” viknuo je.

Počeli su se naguravati i kad je Jeremiah ulovio Toma u kravatu, Tomova se boca za vodu puna piva prolila po meni i Anikinoj haljini.

“Sorkač, sorkač”, promrmljao je. Kad je Tom stvarno pijan, sve ponavlja dvaput.

“U redu je”, rekla sam cijedeći suknju i pokušavala ne gledati prema donjoj polovici njegova tijela.

Otišla sam u kupaonicu očistiti haljinu, ali ispred je bio dugačak red, pa sam otišla u kuhinju.

Ondje je dvoje na kuhinjskom stolu lizalo žesticu jedno s drugoga: Luke je iz Jeremiahovog bratstva lizao sol iz pupka crvenokose djevojke.

“Hej, Isabel”, rekao je on podignuvši pogled.

“Mm, hej, Luke”, rekla sam. Zatim sam primijetila neku djevojku koja je povraćala u sudoper, okrenula se na peti i otišla otamo.

Krenula sam prema kupaonici na katu. Navrh stubišta progurala sam se pored jednog tipa i cure koji su se mazili i

¹³ Dan zahvalnosti — (eng. Thanksgiving) — savezni praznik u SAD-u koji se slavi četvrtog četvrtka u studenome. Započeo se slaviti kao dan zahvale i žrtve za blagoslov žetve prethodne godine. (*Nap. prev.*)

slučajno nagazila dečku na ruku. “Jako mi je žao”, rekla sam, ali činilo se da nisu ni primijetili, jer je drugu ruku bio zavukao ispod djevojčine bluze.

Kad sam napokon uspjela ući u kupaonicu, zaključala sam za sobom vrata i uzdahnula od olakšanja. Ta je zabava bila još razuzdanija nego obično. Pretpostavljala sam da su se svi jednostavno malo previše opustili, poslije svršetka školske godine i ispitnih rokova. Bilo mi je pomalo drago što Anika nije mogla doći. Ne bi ovo bila njezina scena — kao što nije ni moja.

Utapkala sam malo tekućeg sapuna u vlažne mrlje i držala palčeve da će se moći izvući. Netko je pokušao otvoriti vrata, a ja sam doviknula: “Samo malo.”

Dok sam stajala ondje petljajući po haljini čula sam kako djevojke s druge strane vrata razgovaraju. Nisam baš obraćala pozornost na njih, dok nisam čula Lacie glas. Čula sam je kako kaže: “Večeras izgleda baš seksi, zar ne?”

Drugi je glas rekao: “On uvijek izgleda seksi.”

Ona je pijanim glasom profrljala: “Bome, prokleta si u pravu.”

Druga je djevojka rekla: “Tako sam ljubomorna što si se uspjela spetljati s njim.”

Pjevušeći, Lacie je rekla: “Što god se dogodi u Cabou, ostaje u Cabou.”

Odjednom sam osjetila vrtoglavicu. Naslonila sam se na vrata kupaonice da vratim ravnotežu. Nema šanse da razgovaraju o Jeremiahu. Jednostavno nema šanse.

Netko je udario po vratima i ja sam poskočila.

Ne razmišljajući, otvorila sam. Lacienu ruku poletjela prema njezinim ustima kad me ugledala. Izraz na njezinom licu osjetila sam kao udarac u truh. Osjetila sam fizičku bol. Čula sam kako je druga djevojka oštro udahnula, ali činilo

mi se kao da to promatram iz velike udaljenosti. Osjećala sam se kao da mjesečarim dok sam prošla pored njih i krenula hodnikom.

Nisam mogla vjerovati. To ne može biti istina. Moj Jere to ne bi napravio.

Otišla sam u njegovu sobu i za sobom zaključala vrata. Sjela sam na njegov krevet, koljena privukla pod bradu, vrteći u mislima film na početak. Što *god se dogodi u Cabou, ostaje u Cabou*¹⁴. Taj izraz na Lacienu licu, oštar udah one djevojke. Film se vrtio, i vrtio, i vraćao na početak. Njih dvoje koji razgovaraju večeras. Način na koji je slegnuo ramenima kad sam rekla da je draga.

Morala sam znati zasigurno. Morala sam to čuti od Jeremiaha.

Napustila sam njegovu sobu i otišla ga potražiti. Dok sam lutala uokolo, osjetila sam da se šok pretvara u bijes. Gurala sam se kroz gomilu. Jedna je pijana djevojka profrfljala: “Hej!” kad sam joj stala na nogu, ali nisam se zaustavila da joj kažem: “Oprosti.”

Naposlijetku sam ga pronašla kako stoji vani i pije pivo sa svojim frendovima iz bratstva. S otvorenih sam vrata rekla: “Moram razgovarati s tobom.”

“Samo sekundu, Bells”, rekao je.

“Ne. Odmah.”

Dečki su počeli zbijati šale i govoriti: “Ooo, netko je u problemima”, “Fisher je ozbiljno nagrabusio.”

Čekala sam.

Jeremiah je sigurno nešto primijetio u mojem pogledu, jer je krenuo za mnom unutra, gore po stubama i u njegovu sobu. Zatvorila sam za sobom vrata.

---

¹⁴ Što se dogodi u Cabou, ostaje u Cabou — parafraza stare izreke “Što se dogodi u (Las) Vegasu, ostaje u (Las) Vegasu; kako je Las Vegas grad u koji ljudi uglavnom odlaze kockati, pijančevati i slično, ne žele da se o tome pročuje kod kuće. (Nap. prev.)

“Što se događa?” upitao me, izgledajući jako zabrinuto.

Praktički sam ispljunula riječi. “Jesi li se tijekom ljetnih praznika spetljao s Lacie Barone?”

Jeremiahovo je lice probljiedilo. “Što?”

“Jesi li se spetljao s njom?”

“Belly — ”

“Znala sam”, šapnula sam. “Znala sam.”

Iako nisam znala, zapravo ne. Ništa nisam znala.

“Čekaj malo, daj malo pričekaj.”

“Da pričekam?” vrisnula sam. “O moj Bože, Jere. O moj Bože.”

Kliznula sam na pod. Noge me više nisu htjele držati.

Jeremiah je kleknuo pored mene i pokušao mi pomoći da ustanem, ali pljesnula sam ga po ruci. “Ne diraj me!”

Sjeo je na pod pored mene, glavu spustio među koljena. “Belly, to je bilo onomad kad smo bili prekinuli. Kad nismo hodali.” Zurila sam u njega.

Naš je takozvani prekid trajao cijelih tjedan dana. To i nije bio pravi prekid, barem ne za mene. Ni u jednom trenutku nisam bila pomislila da nećemo opet prohodati. Plakala sam bila cijeli taj tjedan, dok je on bio u Cabou¹⁵ i ljubio Lacie Barone.

“Znao si da nismo prekinuli za pravo! Znao si da to nije bio pravi prekid!”

Sav očajan, rekao je: “Kako sam to trebao znati?”

“Ako sam ja znala, trebao si i ti znati!”

Progutao je, a njegova je Adamova jabučica poskočila gore pa dolje. “Lacie me slijedila cijeli taj tjedan. Nije me htjela ostaviti na miru. Kunem ti se, nisam se želio spetljati s njom. Jednostavno se dogodilo.” Ušutio je.

---

¹⁵ Cabo (Cabo San Lucas) — odmaralište u Meksiku. (*Nap. prev.*)

Osjećala sam se prljavom dok sam to slušala. Sve mi se zgadilo. Nisam željela razmišljati o njih dvoje, nisam si željela to predočiti. “Šuti”, rekla sam. “Ne želim slušati o tome.”

“Bila je to pogreška.”

“Pogreška? Ti to zoveš pogreškom? Pogreška je bila kad si ostavio moje gumene papuče za tuširanje u tuš-kabini i kad su zbog toga popljesnivile pa sam ih morala baciti. To je bila pogreška, gade jedan.” Počela sam plakati.

Ništa nije rekao. Samo je sjedio s glavom među koljenima i slušao.

“Više ne znam tko si.” Želudac mi se grčio. “Mislim da će mi pozliti.”

Jeremiah mi je pružio koš za smeće koji je stajao pored njegova kreveta i ja sam povratila, napinjala se i plakala. Pokušao mi je protrljati leđa, ali naglo sam se odmaknula od njega. “Ne diraj me”, promrmljala sam brišući usta nadlanicom.

Ovo nema smisla. Ništa nema smisla. Ovo nije Jeremiah kojeg poznajem. Moj me Jeremiah nikada ne bi ovako povrijedio. Nikada ne bi ni pogledao drugu curu. Moj je Jeremiah bio iskren, snažan i postojan. Nisam znala tko je ta osoba pored mene.

“Žao mi je”, rekao je. “Užasno mi je žao.”

Sada je i Jeremiah plakao. Baš dobro, pomislila sam. Pati kao što patim i ja.

“Želim biti potpuno iskren prema tebi, Belly. Ne želim više nikakvih tajni.” Zatim se slomio do kraja i počeo plakati kao kišna godina.

Ja sam se sasvim umirila.

“Poseksali smo se.”

Nisam se ni snašla, a moja je ruka poletjela prema njegovu licu. Pljusnula sam ga najjače što sam mogla. Nisam uopće razmišljala, samo sam odreagirala. Moja je ruka ostavila mrljavi crveni otisak na njegovu desnom obrazu.

Zurili smo jedno u drugo. Nisam mogla vjerovati da sam ga udarila, a nije mogao ni on. Šok se tek počeo pomaljati na njegovu licu, a na mojem je vjerojatno stajao isti izraz. Nikada prije nikoga nisam udarila.

Trljajući obraz, rekao je: "Užasno mi je žao."

Rasplakala sam se još jače. U mislima sam ih vidjela kako se grle, kako se ljube. Seks mi još nije ni bio pao na pamet. Kako li sam samo bila glupa.

Rekao je: "Ništa mi to nije značilo. Kunem ti se da nije."

Pokušao mi je dotaknuti ruku, a ja sam se trgnula. Obri-savši obraze, rekla sam: "Tebi seks možda ne znači ništa. Ali meni nešto znači, i ti to znaš. Sve si upropastio. Nikada ti više neću moći vjerovati."

Pokušao me privući k sebi, ali odgurnula sam ga. Sav očajan, rekao je: "Lijepo ti kažem, to s Lacie nije mi značilo ništa."

"*Meni* nešto znači. A očito nešto znači i njoj."

"Nisam zaljubljen u nju!" viknuo je. "Zaljubljen sam u tebe!"

Jeremiah je dopuzao do mene. Zagrlio me oko koljena. "Nemoj otići", zamolio je. "Molim te, nemoj otići."

Pokušala sam se otresti od njegova stiska, ali bio je snažan. Držao se za mene kao da sam splav, a on utopljenik na moru.

"Toliko te volim", rekao je dok mu je cijelo tijelo drhtalo. "Oduvijek sam volio samo tebe, Belly."

Poželjela sam vrištati i dalje i plakati, nekako pronaći izlaz iz ove situacije. Ali nisam znala kako. Pogledavši dolje u njega, osjećala sam se kao da sam od kamena. Nikada me prije nije razočarao. No sada jest i bilo mi je još gore, jer uopće nisam bila spremna na to. Bilo mi je teško povjerovati da me prije samo nekoliko sati nosio na leđima po kampusu i da sam ga voljela više nego ikada.

“Ne možemo natrag”, rekla sam i izgovorila sam to kako bih ga povrijedila. “Ono što smo nekoć bili, toga više nema. Večeras smo to izgubili.”

Očajan, rekao je: “Možemo. Znam da možemo.”

Odmahnula sam glavom. U oči su mi opet navrle suze, ali nisam više željela plakati, naročito ne pred njim. Ili s njim. Nisam željela osjećati tugu. Ništa nisam željela osjećati. Obrisala sam opet lice i ustala. “Oдох ja.”

Ustao je zateturavši. “Čekaj!”

Progurala sam se pored njega i s njegova kreveta zgrabila svoju torbu. Izašla sam kroz vrata, otrčala niz stube i izletjela van. Trčala sam cijelim putom do autobusne postaje dok me torba udarala po ramenu, potpetice kuckale po pločniku. Zamalo sam se spotaknula i pala, ali uspjela sam se održati na nogama. Utrčala sam u autobus baš poslije posljednje osobe ispred mene i odvezli smo se. Nisam pogledala iza sebe da vidim slijedi li me Jeremiah.

Moja cimerica Jillian ranije je toga dana otišla kući na ljetne praznike pa sam barem imala sobu samo za sebe da mogu plakati u miru. Jeremiah me neprestano nazivao i slao mi poruke, pa sam isključila mobitel. No prije nego što sam otišla u krevet uključila sam ga ponovno da vidim što mi je napisao.

Jako se sramim sebe.

Molim te, razgovaraj sa mnom.

Volim te i uvijek ću te voljeti.

Rasplakala sam se još jače.